

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LX (54) • ŠTEV. (Nº) 24-25

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 28 de junio - 28. junija 2001

PROF. TINE VIVOD

Vse blagoslove Tebi, domovina Slovenija

*S seboj povabim druge vas junake,
vas, katerih rama se ukloniti noče;
temná je noč in stresa grom oblake;
sovražnik se podal bi v svoje koče,
le majhen prostor tje je do goščave,
to noč nam jo deseči je mogoče.
Največ sveta otrokom sliši Slave,
tje bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti vol'jo vero in postave.*

Pot do države Slovenije se je začela v Karantaniji v 7. stoletju. Njeno politično središče je bil Krnski grad, duhovno pa Gospa Sveta. Kasneje se je pridružila Samovi srednjeevropski državi in nekaj časa združevala vse Slovence. Da se je v 8. stoletju rešila Avarov, je sprejela bavarsko zavezništvo in s tem njihovo nadoblast. Pričelo se je pokristjanjevanje. Ohranila je notranjo samostojnost in po končanih madžarskih napadih pridružila šest sosednjih mark. To so bile pozneje vojvodine: Kranjska, Štajerska, Koroška in Goriška. Ustoličevanje karantanskih knezov, poznejših koroških vojvod v slovenskem jeziku, se je vršilo na Gosposvetskem polju do leta 1414.

V 14. stoletju so si Koroška in Kranjsko pridobili Habsburžani, ki so bili germansko-rinski cesarji. Glavno mesto novega Imperija je bilo Dunaj. Tlaka, turški napadi, kmečki upori, nezadovoljstvo meščanov in delavcev, vse to je povzročilo upor proti fevdalizmu v znani marčni revoluciji leta 1848, ki je zajela vso Evropo. V tem razburkanem letu je skupina slovenskih visokosolcev na Dunaju zapisala in razglasila politični program Zedinjene Slovenije. Ta je zahteval za Slovence upravno enotnost in enakopravnost jezika. Ta program je skoraj sto nadaljnjih let usmerjal slovensko politično delovanje.

Po prvi svetovni vojni je Avstrija postala republika. Avstroogrski monarhije je bilo konec. Slovenski Narodni svet je razglasil osvoboditev vseh rojakov na tem ozemlju. Dne 1. decembra 1918 je bila ustanovljena kraljevina Slovencev, Hrvatov in Srbov. Slovenija je izgubila s koroškim plebiscitom slovenski del Koroške, z londonskim paktom in rapalsko pogodbo pa Primorsko. Trst je bil izgubljen. Kmalu je kraljevina SHS spremenila svoje ime v Jugoslavijo, v kateri je Slovenija postala Dravska banovina.

Po Hitlerjevem napadu leta 1941 sta se jugoslovanska vlada in dvor umaknili v inozemstvo. Zlom nacistične Nemčije po drugi svetovni vojni je povzročil konec tudi jugoslovanske monarhije. Prvi slovenski demokratični parlament je zasedal že 3. maja 1945.

Posledice druge svetovne vojne: Z revolucijo, ki je zlorabila stisko narodov pod okupacijo, si je priboril oblast Josip Broz Tito, vodja komunistične partije Jugoslavije, in s tem postal maršal Jugoslavije in njen prvi in dosmrtni predsednik. Jugoslavija je postala Socialistična republika.

Grozi fašistične in nacistične okupacije ter komunistične revolucije je sledil genocidni pobjed desettisočev domobrancev in civilistov, ki so se tej uprli.

Slovenska tragedija: rodni bratje so prevzeli vlogo tujega rablja. To je bil vzrok našega odhoda v svet. Naš Narodni odbor,

ki je moral s tisoči beguncev v izseljenstvo, je postal dolga leta osamljen politični glasnik nesvobodnega slovenskega naroda. Poudarjal je suverenost slovenskega naroda in opozarjal na mednarodnih forumih na našo pravico do samoodločbe.

Po razpadu Sovjetske zveze 1991. je razpadla tudi Jugoslavija in Slovenija je postala 25. junija 1991 samostojna država.

Zasedanje prav tedaj sklicanega Slovenskega svetovnega kongresa SSK v Ljubljani je potekalo istočasno s tem zgodovinskim dogodkom. Upravičeno sem ponosen, da sem bil v tem času predsednik Zedinjene Slovenije v Argentini ter imel čast voditi slavnostno zborovanje SSK v Cankarjevem domu. Tako sem imel tudi priložnost, da sem se skupaj s predstavniki vseh delegacij Slovencev po svetu, enotne delegacije Slovencev iz Argentine ter članov Konferenc drugih kontinentov ter Konferenc iz Slovenije udeležil v Slovenskem parlamentu glasovanja za osamosvojitve Slovenije.

Prisotni smo slišali vrisk ob rojstvu nove Slovenske države. To je bil vrisk, ki je odmeval po vsem svetu in se krepil v srcu vseh rojakov, ki so spremljali te dogodke z upanjem in molitvijo po vseh celinah sveta.

Treba je doživeti in doumeti, kaj pomeni 25. junij tudi za politične emigrante in njihov mladi rod!

Dobili, izglasovali, izmolili! Imamo samostojno državo Slovenijo!

Sledila je jugoslovanska agresija. Kot Slovenec iz Argentine sem tiste dni sodeloval s predsednikom Peterletem in ministri Janšo, Kacinom, Capudrom in Dularjem. Kljub težkim okoliščinam pa sem v tistih dneh snoval z nadškofom dr. Šuštarjem, dr. Bernikom, ministrom prof. Vencijem, župnikom Riharjem in sedanjim škofom dr. Stresom osnove za povezavo vseh Slovencev po svetu.

Prišlo je prvo mednarodno priznanje Slovenske države.

Papež Janez Pavel II. je državo Slovenijo priznal pred svetom. K temu sta pripomogla v veliki meri nadškof dr. Šuštar in dr. Rode, ki je takrat deloval v Vatikanu.

Argentina je priznala republiko Slovenijo 16. januarja 1992. tudi po zaslugi sistematičnega dela naše skupnosti pod okriljem Zedinjene Slovenije, Medorganizacijskega sveta in bratske složnosti med člani predvojne in povojne emigracije po vsej deželi.

Na tem mestu naj omenim vse tiste, ki so med nami na viden ali neviden način bili

Nad. na 2. str.

10-LETNICA SLOVENSKE DRŽAVE

Pred desetimi leti so 25. junija 1991 v slovenskem parlamentu razglasili samostojno slovensko državo, kar je pomenilo največje in zadnje dejanje na poti slovenskega naroda k svoji toliko pričakovani državi.

Spomin na ta slavn dogodek smo praznovali Slovenci v Argentini na svečani akademiji v Slovenski hiši v soboto, dne 23. junija. Slavnost je pripravilo društvo Zedinjena Slovenija z Medorganizacijskim svetom ter našimi domovi in organizacijami, kot se takemu svečanemu trenutku in spominu spodobi.

Proti večeru so se pričeli zbirati v Slovenski hiši številni rojaki, ki so prihiti praznovati ta trenutek. Ob vstopu je vsak dobil vsak program in pripeto slovensko zastavo.

Ob 19. se je pričela slavnostna maša, ki jo je daroval delegat prelat dr. Jure Rode.

Med mašo je pel pevski zbor iz San Martina pod vodstvom Lučke Marinček Kastelic in dal verskemu obredu tudi odlično pevsko spremljavo.

Prelat dr. Jure Rode

Sledil je poklon pred spomenikom naših žrtev, kamor so predsednik ZS Tone Mizerit, tajnica prof. Neda Vesel Dolenc in odpravnik poslov Tomaž Kunstelj položili velik šopek rdečih nageljnov, saj so tudi padle žrtve izprosile pri Bogu težko pričakovano osamosvojitve pred 10 leti.

Sledila je akademija v dvorani pri pogrnjenih mizah in pred okrašenim odrom, kjer je na zadnji steni kraljevala velika slika (delo Pavla Sušnika) Bleda s Triglavom, ki sta oba simbola naše domovine in države.

Že nekaj let praznujemo skupaj s tem praznikom tudi praznik slovenske zastave. V dvorano so mladi prinesli slovensko in argentinsko zastavo, ki so ju sprejeli gostje stoje. Sledili sta obe himni.

Zbrane je najprej nagovoril predsednik Zedinjene Slovenije dipl. častnik Tone Mi-

**Predsednik ZS
Tone Mizerit**

zerit, ki je pozdravil navzoče, v prvi vrsti odpravnik poslov veleposlaništva RS Tomaža Kunstlja in gospo Teo ter prvo tajnico veleposlaništva Anito Pipan. Pozdravil je vse predstavnike in odbornike naših organizacij ter predstavnike bratskih staronaseljskih skupnosti, posebej pa še prof. Alberta Schwarca in Homera Rojasa, poslevoedeča podpredsednika društva Federación Argentina de Colectividades, in prijatelja Slovencev dr. Jorgeja Crespo Montesa.

Nato je čestital zbranim tudi odpravnik poslov Tomaž Kunstelj, ki se je pri koncu govora tudi vidno ganjen poslovil, kajti s prihodom novega veleposlanika odhaja iz Argentine. Vsi rojaki so se mu zahvalili za njegovo delo med nami in ga kot izraz prijateljstva počastili z dolgim in burnim aplavzom. Njegov govor podajamo posebej.

Slavnostni govornik ob tej lepi obletnici je bil prof. Tine Vivod, ki je pregledal zgodovino, ki je pripeljala narod v svojo državo, sedanj položaj in misli za bodočnost. Deležen je bil viharne ploskarja. Tudi njegov govor podajamo posebej na uvodnem mestu.

Napovedovalka je nato prebrala pozdravne besede Lojzeta Peterleta, Janeza Janše in Franca Buta, ki jih bomo objavili v prihodnjih številkah.

Sledil je kulturni del z dvema predstavitvama. Najprej je folklorna skupina Mari-

bor iz Carapachaya nastopila z nekaj plesi v belokranjskih in gorenjskih narodnih nošah. Vsi štirje pari so gladko in lahko predstavili svoje plesne. Nato je sledila recitacija Mati Slovenija iz istoimenske knjige pesnika Toneta Kuntnerja. To je pripravil dr. Štefan Godec, predvajala pa sta jo z globokim občutkom Marjan J. Loboda in Nežka Štefe.

Kot vsako leto ob priliki proslave državnega praznika sta tudi letos ZS in Medorganizacijski svet podelila odličja rojakom, ki so jih zaslužili s svojim delom za našo skupnost.

Odlikovancem sta predsednik in tajnica Nad. na 4. str.

STRAN 5:

Zborovsko srečanje

Vse blagoslove...

Nad. s 1. str.

odločilni dejavniki v tem edinstvenem trenutku, ki so ga željno čakali prejšnji rodovi in smo ga končno dočakali mi!

To so odborniki našega osrednjega društva, mladinskih organizacij, odborov vseh slovenskih domov, organizacij ter vrsta sodelavcev, podjetnikov, kulturnikov, učiteljev, učiteljic, duhovnikov in vas vseh, ki ste v tistih kritičnih dneh napolnili buenosairesko stolnico in trg generala San Martina, da ste tako slovensko samostojnost razglasili v Argentini.

V imenu vseh, hvala vsem!

Ob tej priložnosti pa ne pozabimo tistih, ki so gradili temelje slovenski državi s svojo žrtvijo v pozabljenih brezni domovine.

Ne pozabimo tudi na trpljenje zdomstva in na trpljenje rojakov v slovenskih katakombah. Ne pozabimo bolnih in zapuščenih, ki so z rožnim vencem v roki darovali svoje ure trpljenja in samote za naš narod.

Slovenci po svetu smo povezani med seboj in skušamo biti zgledni državljani povsod, kjer bivamo. Tudi to je vplivalo na mednarodno priznanje Slovenije. Videli smo, kaj pomeni diaspora in smo ponosni na to. Usodna napaka bi bila storjena, če bi država Slovenija pozabila ali zapravila potencial diaspore ali pa ga iz ideoloških razlogov prezrla.

Naporna je pot v demokracijo. To je politična zgradba, za katero hočemo, da bo trajala stoletja, zato **naj nas ne skrbi**, da je gradnja včasih težavna in počasna. **Veliko se je doseglo, veliko več pa še manjka!**

Ko danes praznujemo 10. obletnico zgodovinskega dne, ko smo se Slovenci odločili, da bomo sami sebi gospodar, se moramo zavedati, da odslej ne moremo dolžiti nikogar, če naša podoba in realnost ter ugled v svetu ne bi bila taka, kot si želimo in kot bi morala biti.

Prej smo se lahko - in pogosto upravičeno - izgovarjali na režime, ki si jih nismo sami izbrali, ali pa na močnejše južne sosedje, kajti **„...danes sami odgovarjamo zase in ne moremo valiti krivde na nikogar, svojo usodo smo vzeli v roke in jo nosimo sami...“**

Ob takih priložnostih moramo zapeti pesem hvalnico, pesem veselja, pesem prihodnosti. Hvaležno moramo gledati našo preteklost, intenzivno živeti sedanjost in se pogumno in velikodušno odpreti izzivom prihodnosti.

Te dni vsi Slovenci doma in po svetu praznujemo 10. obletnico samostojne države Slovenije. Otroci v slovenskih šolah in tečajih, mladina, družine, odrasli, učitelji in učiteljice, pesniki in pisatelji, duhovniki in politiki, ekonomisti in podjetniki, rokodelci, kmetje in znanstveniki, verni in neverni Slovenci vseh kontinentov.

V Afriki, v Aziji, Ameriki, Oceaniji in Evropi, **povsod** se sliši univerzalni **„tukaj sem“** Slovenca, ki ljubi, ki čuti slovensko!

„Tukaj sem“, kličejo mladi, zvesti svojim koreninam. Nov rod, ki raste v diaspori, je **poseben dar Previdnosti vsemu slovenskemu rodu**.

Oni so buditelji zore in stražarji jutra!

Po stoletjih kulturnega pritiska s severa in juga zdaj krojimo svoj dom, svojo kulturo in iščemo navdih predvsem v **nas samih**.

Po desetletjih političnega in ideološkega totalitarizma, ki je bil nasproten slovenskemu bistvu, ker je izhajal iz proti narodnih ideoloških osnov ter nam je povzročil morje gorja, pustil za seboj tisoče nedolžnih žrtev, zasejal nemir in strah v tisoče duš, **imamo sedaj možnost, da uveljavimo med seboj tiste vrednote**, iz katerih je vedno črpal življenjsko silo slovenski rod.

Na tej poti se odpirajo **obširne možnosti** za uveljavljanje slovenskega genija na področju znanosti in umetnosti, tehnike in gospodarstva.

Potrebno pa je, da spremlja naš materialni razvoj tudi rast na najvišji ravni, na ravni svetništva.

Vprašanje, ki si moramo postaviti kot posamezniki in kot skupnost v novem tisočletju, je: **„...rod' boš v duši čvrst?“**

Poglobljenje v duhovnost, v notranjost. Odrinimo na globoko!

Globočina duha, visokost idealov. Korenine in krila.

Nova energija, nova dinamika.

Rast v smeri vrednot!

Sporočila, ki ne potrebujejo besed.

Zgledi, ki omogočajo odskok in odziv naprej. Inovativnost in navdušenje konkretnih dejanj.

Najprej biti, potem delati.

Misliti in moliti!

Renesansa slovenstva! Visoka stopnja vsakdanjega slovenstva.

Ko gledamo na Evropo, se ne bojmo, a tudi ne bodimo pretirano zaupni. Ko stopamo v družbo narodov, se moramo zavedati, da je zanimiv le tisti, ki je drugačen.

Vizija in program.

Nacionalni program, ki črpa iz pradenih korenin, obogatenih iz globokega prepričanja, da imamo Slovenci pravico in dolžnost braniti svoj obstoj v Sloveniji in po svetu. Le povezani v **trdno** univerzalno skupnost si bomo zagotovili prihodnost, ki bo nosila neizbrisni pečat slovenstva.

Trdna povezava v različnosti in spoštovanju drugačnega mišljenja, kjer naj država nudi skupni imenovalac različnim pristopom in ki ji ni tuja nobena veja narodnega drevesa.

Zavedati pa se moramo, da energije naroda niso neizčrpne. Nasprotno: **skrite so in v veliki meri ranljive**. „Če se bo večji del narodnih energij izgubljal v neodgovornem in anarhičnem spolnem izživljanju, v mamilih, ki pohablja telo, duha in dušo, v miselnem in vedenjskem cinizmu in v plehkem porabništvu, potem...“ nam jih ne bo preostajalo za razvoj in rast.

Naše **praznovanje mora biti poziv** vsem Slovincem vseh krajev in kontinentov. Slovenstvo, ki ga doživljamo pristno in globoko, mora imeti pečat avtentičnosti, da bo res univerzalno in vredno.

Ves trud in delo moramo usmerjati v „iskanje resnice in lepote v veličastno izražanje v besedi in v kamnu, v barvah in zvokih...“

To je pripravljanje dobe, **ko se bo slovenski duh v polnosti razmahnil in pred svetom izrekel besedo, ki mu je do slej še ni bilo dano izreči!**

Obnovimo torej mi, danes, tukaj, zaupanje v skupno delo.

Obnovimo vero v družinsko življenje, te naše šole slovenstva, poštenosti, delavnosti in marljivosti.

Zadihajmo z dvema pljuči, zadihajmo s tistimi ideali, ki so polnili srca naših prednikov ob programu Zedinjene Slovenije. Ponesimo ideal univerzalne Slovenije brez meja povsod, kjerkoli se nahaja Slovenec v novem tisočletju.

Dopolnimo te ideale in jim dajmo svoj pečat!

Povabim vse k obnovi vere in upanja v ponovni začetek slovenskega razmaha.

Zaupajmo v preporod slovenskega krščanstva. Zaupajmo, ni časa za malodušnost!

Naj bo moje voščilo ob 10. obletnici samostojne Slovenije povzeto po apostolu Petru, ki je po dolgi noči brez uspeha rekel Gospodu: **„...če Ti rečeš, bom še enkrat vrgel mrežo...“** In mreža je bila po brezupni noči polna!

Vse blagoslove Tebi, domovina Slovenija!

TOMAŽ KUNSTELJ

Skupaj smo hodili po poti slovenstva

Ponosen sem, da lahko danes z vami praznujem 10. obletnico samostojnosti Republike Slovenije in vam v imenu slovenskega veleposlaništva v Argentini in slovenske države iskreno čestitam.

Prelep je motiv za današnjo slovesnost in še lepši spomin na dni, ko se je rojevala slovenska demokracija in dobivala oblike tudi slovenska država. V današnjem praznovanju lahko zaobjamemo vsa prizadevanja rodov, ki so v preteklih desetletjih in stoletjih hrepeli in delovali v smeri slovenske države, naj bo to doma v Sloveniji ali po širnem svetu, kakor tudi vseh, ki so oziroma smo se tisto pomlad, leta 1990, odzvali znamenju časov in bili s svojimi skromnimi močmi na razpolago za doseg skupnega cilja, ki se mu reče demokratična in suverena Republika Slovenija.

V času, ko je na ruševinah berlinskega zidu začela zopet poganjati demokracija in se je večina nekdanjih socialističnih držav soočala s prehodom iz enopartijskega režima v večstrankarsko demokracijo, je Slovenec čakala še mnogo pomembnejša ustanovitve lastne države. Če je še pred dvanajstimi ali petnajstimi leti kazalo, da komunizem kljub občasnim demokratičnim vložkom naprednih razumnikov ali posameznih društev ali organizacij, ki so delovale v smeri pluralnosti idej, ne bo popustil pred valom demokracije, nas je relativno hitra in nenasilna sprememba političnega sistema skoraj presenetila. Upravičeno smo Slovenci lahko ponosni na enotnost, s katero smo v manj kot štirinajstih mesecih od zaprisege prve povojne demokratično izvoljene slovenske vlade prišli do samostojnosti. Bliskovitost osamosvajanja, odločno izpeljana in, hvala Bogu, kratkotrajna vojna za Slovenijo, je podobno kot beograjsko oblast presenetila tudi mednarodno javnost. Še vedno nekateri tuji analitiki hitro osamosvojitve pripisujejo slovenski sebičnosti ali pa neodločnosti jugoslovanske vojske, ki se je s svojim arzenalom kasneje znesla nad drugimi narodi nekdanje skupne države Jugoslavije. Res je, da nekaj več kot 30.000 tisoč mož, oboroženih večinoma z lahkim pehotnim orožjem, ni predstavljalo resne ovire za takrat eno najmočnejših vojsk v Evropi. A ob tem analitiki pozabljajo na enotnost slovenskega naroda, na složnost vseh vej slovenske oblasti in plebiscitarno podporo, ki jo je projekt samostojne države dobil na referendumu decembra 1990. Pri tem analitiki pozabljajo tudi na sestavo takratne jugoslovanske armade, katere pripadniki so bili večinoma naborniki iz vseh tedanjih republik, temu pa se je pridružila še vrsta notranjih organizacijskih težav, kar vse je pripomoglo, da smo se po

desetih dneh spopadov lahko preselili za pogajalsko mizo. Boleč poraz jugoslovanske vojaškega giganta je grozil z morebitno ponovno uporabo sile proti komaj ustanovljeni slovenski državi, a se je vse skupaj vendarle končalo z oktobrskim odhodom zadnjega vojaka jugoslovanske vojske iz Slovenije.

Kar nekoliko nostalgichen je spomin na romantično obdobje takratnega slovenskega političnega dogajanja, na čas iskanja zunanjih prijateljev ter političnih sogovornikov v mesecih pred osamosvojitvijo in vse napore, ki so bili potrebni za vstop v družbo mednarodno priznanih držav. Priznanju in članstvu v nekaterih najpomembnejših mednarodnih organizacijah, kot je npr. OZN ali Svet Evrope, so sledila leta naporenega ekonomskega prehoda. Privatizacija, denacionalizacija in še zlasti preusmeritev slovenske industrije na zahodne trge so dokazali žilavost slovenskega gospodarstva in sposobnost upraviteljev, prilagoditi se zahtevam sodobnih mednarodnih trgov. Poleg celostnega napredka države sta za našo državo zelo pomembna cilja umestitev v družino držav Evropske Unije in članstvo v obrambnem zavezništvu NATO. Tuji analitiki uvrščajo Slovenijo visoko na lestvicah kandidat, a se zavedamo, da s počivanjem na lovorikah ne bomo dosegli zelenih ciljev. S ponosom si lahko priznamo, da je bilo veliko opravljenega, prav tako pa se moramo ob tem zavedati nerešenih vprašanj, ki terjajo rešitev, ki zahtevajo odgovor.

Praznik slovenske osamosvojitve je naš praznik. Praznik vsakega od nas, Slovencev doma in rojakov po svetu. Je trenutek enotnosti ob vseh različnostih pogledov na svet, trenutek, ko zremo v mozaik, v katerega je vsak prispeval svojo misel, molitev, trpljenje ali junaško dejanje. Naj bo to vedno dan, ko bomo znali razmišljati o tem, kar nas povezuje in pozabljeni na vse, kar nas pri drugih ljudeh moti. Ne pozabimo, da smo ravno zaradi teh vrednot zmogli streti jekleno pest jugoslovanske vojske, da smo taki prepričali svetovne politične voditelje. Drage rojakinje in rojaki, z dejanji smo uspeli dokazati, da smo samostojnosti vredni!!

Dovolite mi, da to priložnost uporabim tudi za slovo. Hitro, mogoče prehitro je minilo skoraj tri leta in pol, ki sem jih kot slovenski diplomat preživel v Buenos Airesu. Želim se Vam zahvaliti za vse pozornosti, ki smo jih bili s Špelo, Majo, Niko in Teo (otroci in žena, op. ur.) deležni s strani vaših organizacij. Naj bo izraz hvaležnosti namenjen vsem, tako tistim, s katerimi smo preživeli veliko trenutkov kot tudi tistim, s katerimi smo se srečali v prostorih veleposlaništva ali si komaj bežno segli v roke. Tukaj preživeta leta bodo ostala za vedno z nami, prav tako pa en delček naših src ostaja nekje v argentinski pampi, med ledenimi lepotami argentinskega juga in mogočnimi stenami Fitz Roya, vse od Bariloche do Purmamarca ali od Mendoze do Rosaria in Miramarja. Topel bo spomin na številne obletnice in prireditve vaših domov ali organizacij, ostala pa bo zaveza nadaljnje skrbi in podpore vašemu delu za ohranjanje slovenskih korenin v Argentini. Upam, da bomo skupaj pozabili na trenutke, ki nam niso bili v veselje in se spominjali predvsem tistih srečanj, ki so nas oboglastili bogatila. Skupaj smo hodili po poti slovenstva, velikokrat različnih mnenj ali stališč, pa vedno v iskanju bližnjic med domovino in rojaki, ki vas je življenje zaznamovalo s tujino. Vsakemu posebej in vsem skupaj prisrčen Bog lonaj!!!!

BOŽIDAR FINK

ZA NOVO POLITIČNO KULTURO

Pred desetimi leti je Slovenija razglasila samostojnost, postala je država v polnem pomenu. Od tedaj Slovenija ni več samo soudeleženka pri suverenosti, država v državi ali nadomestna oblika državnopravne organizacije slovenskega naroda. Je preprosto država z vsemi lastnostmi samostojnega mednarodnopravnega osebk. Kot taka je stopila pred svet in postala enakopraven dejavnik v razvojnem procesu človeštva.

Pot do slovenske države ni bila lahka. Slovenija je bila dolga desetletja ukleščena v jugoslovanski okvir ne samo zunanje, ampak žal tudi po lastnem hotenju. Jugoslavija naj bi bila najmanj slaba od vseh možnosti, če ne celo usodna življenjska oblika za slovenski narod. Partijska oblast pa je sploh zatirala vsako misel na ločitev od skupne države. Zato se o državni samostojnosti v Sloveniji ni govorilo prav do zadnjega obdobja. Samo v emigraciji so se redki posamezniki oglašali z zahtevo po samostojni državi. Večina se je zatekala k ideji o vesoljnem slovenstvu, državljanstva čuta pa ni pospeševala.

Ko je nenadoma vzplamtela težnja po samostojnosti in se je rodila slovenska država, so jo sprejeli vsi, tudi tisti, ki se prej niso ogrevali za oblikovanje osamosvojitvenega programa. Ob tem pa nista dovolj zrasla državljanska zavest in ponos.

Država je do danes prehodila pot, polno težav v nastajanju in rasti. Otrsteti se je morala nasilnega vojaškega odpora prejšnje državne skupnosti, doseči priznanje ter si prizadevati za pridruženje pomembnim mednarodnim organizacijam. Po desetih letih je država dosegla, da je v svetu prepoznavna in upoštevana ter je zdaj že blizu sprejema v evropsko skupnost in severnoatlantsko zaveznitvo. Znotraj nje pa ni brez težav ločevanje od miselne sheme in družbene ureditve iz komunističnega obdobja. Proces družbenega preurejanja je prepočasen. Odstopanje od kolektivizacije je na pol poti, krivično stanje, ki so ga povzročili zločini prejšnjega režima, še ni odstranjeno, organizmi političnega življenja niso utrjeni in demokratični postopki niso v praksi organov javne oblasti dovolj uveljavljeni. Narodni glavni je potrebna prenova politične kulture. Pa tudi razseljeni del naroda bi moral pregledati, kakšen je njegov odnos do matične države.

V komunistični dobi je bilo namreč vodenje politike odtegnjeno večini in pridržano ozkemu krogu partijskega vrha. Tako še zdaj ni v Sloveniji povsem udomaćena zavest, da je vsak državljan poklican k politični osveščenosti in dejavnosti. Pri izseljencih pa kdaj prevladuje občutek, da se za konkretne razmere v Sloveniji ni vredno zavzemati, ker da od nje nimajo česa pričakovati in da na njen razvoj ne morejo vplivati. Gre torej tu in tam za pomanjkanje politične zavesti in dejavnosti.

Treba je torej odpirati vire za prenavljanje politične kulture. Prenova se bo morala usmerjati najprej na odkrivanje pomena politike. Politika uravnava življenjski razvoj državne skupnosti v celoti in podpira razvijanje posameznikov glede na vlogo, ki jo imajo pri oblikovanju skupnega življenja. Politika ni sredstvo za obvladovanje družbe, temveč je njen prvi namen, da odpira poti za uresničevanje človekovih duhovnih in tvarnih zmoglosti za dobro vseh. Tako pojmovana politična dejavnost je služenje skupnosti in tudi visok izraz ljubezni do vseh bližnjih.

K prenovi politične kulture šteje torej

prevrednotenje politike, ki ni umazan posel, kot kdo misli. Politično delo res lahko ponuja priložnosti za zasebno in skupinsko okoriščenje. Zaradi tega pa politika ni sama po sebi nekaj nečednega, temveč je stvar močnih značajev, ki so pripravljeni na vztrajno, potrpežljivo in požrtvovalno prizadevanje za splošno blaginjo v duhovnem in tvarnem obsegu.

Nova politična kultura bo odprla pot plemenitim oblikam moči. Na mesto plehke in vsiljive propagande ter besednega pobijanja bo stopilo dopovedovanje in prepričljivo dokazovanje. Najbolj bo pritegnil zgled sposobnega, prizadevnega, dostopnega in sprejemljivega politika, ki ne bo obljubljal v prazno, marveč samo tisto, kar bo uresničljivo in predvsem v soglasju z naravnim redom pravic in svoboščin, potem pa bo ravnal dosledno po prepričanju in obljubah. Oblast takih politikov ne bo legitimna samo zaradi večinske podpore volivcev, ampak tudi predvsem po učinkovitem ustvarjanju vsestranske blaginje.

Pri političnem delu je treba upoštevati, da mu orientacijo in motivacijo dajejo tudi verske vrednote. Moralna načela krščanstva in družbeni nauk Cerkve dajejo vsem ljudem smernice, kako je treba z odgovorno soudeležbo pri javnih zadevah in s pravilnim odnosom do oblasti prispevati k zdravemu družbenemu sožitju. Zato se mora kljub načelni ločitvi med državnim in cerkvenim področjem vzpostavljati med obema razmerje svobode in sodelovanja, v mejnih stvareh pa urejati odnos s prijateljskim dogovarjanjem.

Ob desetem rojstnem dnevu slovenske države se vprašamo tudi mi v izseljenstvu, kako smo zavzeti za prenavljanje slovenske družbe, ki ji pripadamo po državljanstvu ali vsaj po narodnosti. V Sloveniji so na delu nove sile, ki že obračajo zastarelo miselnost k bolj pravilnemu gledanju na smoter državne skupnosti in na vlogo državljanov v njej. Mi, ki smo zunaj nje, pa smo poklicani, da pri tem pomagamo. V prepričanju, da smo živo občestvo z narodno celoto v dobrem in hudem, lahko dajemo zgled zdravega družbenega življenja, dokler ga bomo zavestno ohranjali. Morda smo zmogni sporočiti dejavnikom v Sloveniji misli in predloge ali z njimi tudi neposredno sodelovati. Zagotovo pa moremo klicati nadnaravno pomoč nad Slovenijo za njeno duhovno in politično prenavljanje.

26. junija 1991 je na Trgu Republike v Ljubljani prvič zaplapolala državna slovenska zastava

GREGOR BATAGELJ

OBČUTKI OB 10-LETNICI

Pri Svobodni Sloveniji je leto 1991 bilo tehnično drugačno od današnjega, še bolj pa od prejšnjega časa. Januarja je naš tednik začel izhajati v današnji obliki. Iz navadnega tiskanja smo prešli v tehniko off-set in iz linotipa v računalniški sistem, a računalnik je bil le v tiskarni. Začeli smo dobivati novice po telefaksu; internet in elektronska pošta sta bila skoraj neznana pojma.

To je tehnični obris časa. Časnikarsko je bilo leto tudi posebnost, saj smo imeli tako ob priliki plebiscita konec decembra 1990 kot za časa proglasitve samostojnosti v samem centru dogajanja svojega glavnega urednika in še urednico, ki sta skrbela, da so novice s časom prihajale v uredništvo.

Brez dvoma pa so največje spremembe bile med nami v skupnosti. Po petinštiridesetih in tolikih letih dela navznoter - kar so nam in nam nekateri še očitajo - smo s tem zakladom stopili v argentinski svet z množičnimi posegi. Morda se tega ne zavedamo, ampak naš poseg v Argentini v prid priznanja slovenske samostojnosti bi po vsej verjetnosti ne bil tako močan in učinkovit, ko bi od vsega početka ne vlagali ves svoj trud (in denar!) v naše Domove, društva, organizacije, šole, itd.

Spremembe so bile tudi v razmerju med različnimi slovenskimi skupnostmi v Argentini. Za Svetovni slovenski kongres so bili storjeni prvi resni koraki v smeri skupnega predstavnitva. Vendar so skupni napor raznih predvojnih in povojnih slovenskih društev, ki so pripravljala nastope in intervencije v vladnih, parlamentarnih in medijskih krogih imeli več uspeha. Seje, sestanki, posveti so se neprestano vrstili in se raztezali pozno v noč.

Najbolj je seveda v spominu mogočna manifestacija na trgu San Martina in pot po promenadi Florida do buenosaireske katedrale. Na trgu smo se zbrali okoli spomenika in bili sami nad sabo navdušeni nad množico, ki je pokrivala trg. Začuden smo bili nad obrazi, ki jih drugače nismo videli na spominskih proslavah, na romanjih v Lujánu ali na kakih drugi prireditvi, in nad katerimi smo že naredili križ - na tej manifestaciji so bili! Kri ni voda!

Potem Florida: bila je preplavljena z rojaki, narodnimi nošami, slovenskimi zastavami - to je bil praznik, čeprav smo s skrbjo sledili novicam o vojni.

Posebno pa mi je ostal v spominu občutek Hrvatov, ko so iz katedrale stopali na Majski trg, pa se znašli v slovenskem morju. Začudenja kar niso mogli skriti. (Zato so tudi tako iskali zveze za kasnejše skupne nastope, saj so vedeli, da le z nami lahko dosežejo številčno zadovoljive manifestacije...)

Veliko je bilo narejenega po skupinah, po društvih, veliko pa je bilo narejeno tudi osebno, posamezno, skoraj neopazno, a je tudi prispevalo k skupnemu uspehu. Na

primer pri drobnem delu pisanja in odposiljanja pisem in spomenic.

Velikokrat smo se tiste dni spomnili ravno na tiste, ki jih nismo imeli več med sabo. Na vse tiste, ki niso samo sanjali, ampak so tudi po svojih močeh takorekoč živeli za to, da bi se Slovenija otresla komunistične diktature in nekoč postala tudi samostojna. Pa tudi na vse tiste, ki niso imeli kake politične naloge, a so iz vsega srca ljubili svojo domovino in si želeli spet jo videti in počivati na njenih tleh. Vsi ti niso dočakali tega, so pa s svojimi molitvami dosegli, da smo to dočakali že mi.

In od takrat se je res marsikaj spremenilo. Prej nas država ni marala sprejeti take, kot smo; nasprotno: ignorirala nas je pa metala polena pod noge - zdaj nas do neke mere tudi podpira v naših naporih. Prej smo zaradi takega odnosa odklanjali vsako srečanje ali sodelovanje s slovenskimi državniki - danes imamo z njimi praktično redne stike; imeli smo celo poslanca iz naših vrst.

Doživeli smo celo to, da so se predvsem iz mladih vrst nekateri odločili za preselitev v Slovenijo. Danes - ko vsak Argentinec hoče s trebuhom za kruhom - to ne bi bilo kaj nenavadnega; pred desetimi leti pa je bil to predvsem izraz iskanja korenin v zemlji, iz katere naši rodovi izvirajo. In tako najdemo v Sloveniji danes mnogo argentinskih Slovencev, ki so lahko tudi del našega mostu med Slovenijo in Argentino.

Koliko sprememb! Kljub temu smo pa pričakovali, da se bo - če ne takoj, pa vsaj kmalu - s samostojnostjo in vladanjem pomladnih strank Slovenija otresla komunističnega balasta, ki jo je dušil od leta 1945 in ji otežkočal rast tako na političnem kot družbenem področju. Naša pričakovanja so bila (pre)velika.

Zato se kljub vsem spremembam nekatere stvari niso spremenile. Vrednote, zaradi katerih smo prišli ali so prišli naši starši v Argentino in ki jih lahko strnemo v nekaj osnovnih pojmov: svoboda do mišljenja, izražanja naših misli, našega verovanja, poštenost - nosimo še vedno v srcu; so nam še naprej vodilo pri vsem našem osebnem in skupnem življenju. Zato nismo opustili ne spominskih proslav ne romanj ne sobotnih šol ne vsega tega, kar nas je vsa ta leta „gor“ držalo!

Nekateri so nas že zbrisali kot politične emigrante, pa tudi je kdo od nas mislil, da bo zdaj Slovenija že Indija Koromandija in da se nam ne bo treba več gnati za slovensko zavest, za slovenske vrednote, ki smo jih gojili od vsega začetka. Dogodki iz vseh teh let nam kažejo, da poslanstvo, ki smo ohranjali od vsega početka, še ni dokončano in da potrebuje naših naporov še novih deset let, ali kolikor bi jih bilo potrebnih.

V Buenos Airesu so se junija 1991 zbrali navdušeni rojaki na Trgu San Martina

Mejniki na dolgi poti do samostojne države

630 prva omemba slovenske kneževine, Valuk
 660 - 745 samostojna in neodvisna slovenska Karantanija, knez Borut
 745 - 820 avtonomna Karantanija v frankovski državi, knezi Hotimir, Gorazd in drugi
 820 - vojvodina Koroška v nemški upravi
 828 - razdelitev v marke, poznejše dežele in vojvodine Kranjska, Štajerska, Koroška, Goriška.
 869 - 874 Spodnja Panonija, kneza Pribina, Kocelj
 11. stoletje - vladajo Spanheimi, Babenberžani, Przemisli.
 1276 - 1918 Habsburžani
 1414 zadnje ustoličenje na Gosposvetskem polju. Okameneli ostanek stare slovenske demokracije
 1550 Trubar prvič poimenuje skupno vse Slovence po jeziku, ne po deželah.
 1740 Marija Terezija, preureditev deželne uprave, vzpostavitev centralne uradniške uprave, omejitev plemiških deželnih stanov, ustanovitev gubernij, omejitev podložništva, splošna šolska obveznost
 1809 - 1813 Francoska zasedba, Ilirske province, (glavno mesto Ljubljana), uvedba slovensčine v šole
 1814 Kaljestvo Ilirija pod Avstrijci, v njej združene skoraj vse slovenske dežele.
 1840 Ilirska in panslaviistična ideja
 1848 Pomlad narodov, marčna revolucija. Zedinjena Slovenija in narodni program, zahteva po združitvi vseh Slovencev v eno upravno enoto
 1861 ustavno življenje, prve parlamentarne volitve, prve stranke
 1870 Ljudski tabori in širjenje političnih idej, slovenska društva
 1869 Staroslovenci in radikalni Mladoslavenci, nastanek liberalizma 1892 ustanovitev Slovenske ljudske stranke, sčasoma večinske stranke.
 1894 ustanovitev Narodne napredne stranke (liberalne)

1896 ustanovitev Jugoslovanske socialdemokratske stranke
 1890 - Krekovo socialno delo
 1917 30. maja Korošec prebere v dunajskem parlamentu majniško deklaracijo: ... „zahtevamo .. združitev vseh pokrajin monarhije, kjer prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, v samostojno, vsakega tuje-rodnega gospodstva prosto, na demokratični podlagi zgrajeno državo pod žezlom habsburško-lotarinške dinastije...“
 1917 - 1918 množično podpisovanje majniške deklaracije
 1918, 29. oktobra izstop Slovenije iz AvstroOgrske, in sestava nove Države Slovencev, Hrvatov in Srbov (SHS), kolikor jih je prej živelo v AvstroOgrski.
 1918 1. decembra združitev s kraljevino Srbijo v Kraljestvo Srbov, Hrvatov in Slovencev pod Karadžordževići.
 1929 Preimenovanje države v Jugoslavijo, centralizem
 1940 ustanovitev Dravske banovine, ki združuje vse Slovence v državi
 1941 okupacija, razdelitev Slovenije, pričetek komunistične revolucije
 1945 3. maja na Taboru razglašena država Slovenija in postavljena demokratična vlada
 1945 5. maja v Ajdovščini postavljena revolucionarna komunistična vlada - Slovenija del Jugoslavije
 1945 - 1991 Socialistična republika Slovenija v Socialistični federativni republiki Jugoslaviji pod vodstvom Komunistične partije. Slovenska vlada in parlament
 1990 izvolitev demokratične vlade v Sloveniji, DEMOS
 1990 26. decembra plebiscit o samostojnosti Slovenije, večinsko odobren
 1990 25. junija razglas v parlamentu o osamosvojitvi in vzpostavitvi države Slovenije
 1990 26. junija, slovesen razglas med ljudstvo pred parlamentom, pričetek osvoboditvene vojske

Na Brezjah slovesna maša za domovino

Ob desetletnici državnosti je bila 17. junija v baziliki in narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah slovesna maša za domovino, ki jo je ob somaševanju slovenskih škofov in duhovnikov daroval ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode, pridigal pa je mariborski pomožni škof Anton Stres, sicer pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za pastoralo vojakov.

„Nedvomno smo dosegli določen napredek na različnih področjih življenja, vendar nismo utrdili temeljev, na katerih edino lahko stoji država: medsebojno spoštovanje, strpnost, pravičnost, enakopravnost, odprtost do življenja. Te slabosti naj bodo za nas izziv, da delamo za bolj pravično, bolj kulturno, bolj plemenito in bratsko Slovenijo,“ je pred zbranimi verniki poudaril Rode.

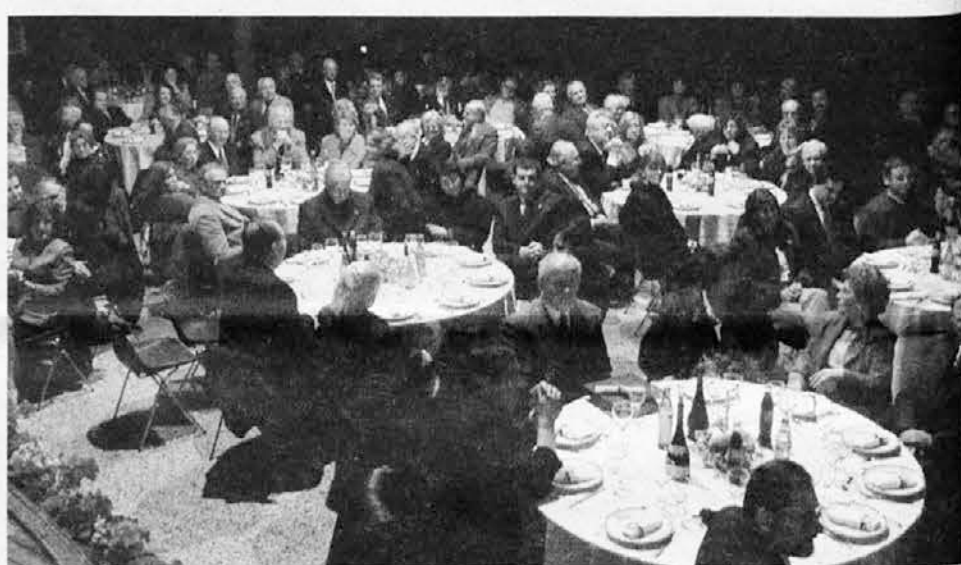
Slavnostni maši je sledil kulturni program, v katerem je nastopil tudi orkester Slovenske vojske, zbrane pa so nagovorili podpredsednik Nove Slovenije - krščanske ljudske stranke (NSi) in predsednik prve demokratično izvoljene vlade Lojze Peterle, predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije (SDS) in obrambni minister v času osamosvojitvene vojne Janez Janša ter generalni direktor policije Marko Pogorevc.

Kot je dejal Peterle, „je prelom s stari mi časi dokončen, ni pa dokončan“, in „neenakost pred zakonom, nepregledne javne finance, visoka inflacija, liberalizem s tendenco anarhije, ideološki odnos do Cerkve in posestniško pojmovanje oblasti niso dobri obeti za našo prihodnost“.

Janša je opozoril, da je bila ključna napaka desetletja državnosti v tem, da Slovenija ni gradila na plebiscitarni enotnosti, ki se je oblikovala ob odločitvi za samostojnost.

Pogorevc pa je izrekel zahvalo vsem, ki so kakorkoli prispevali k slovenski samostojnosti in se zavzel za varno državo, kjer bosta prevladovala spoštovanje in razumevanje.

Slovesne maše, ki so jo pripravili bratje frančiškani z Brezij, so se med drugimi udeležili kmetijski minister in predsednik SLS+SKD Franci But, predsednik NSi Andrej Bajuk in rektor ljubljanske univerze Jože Mencinger. Navzoči so bili tudi nekateri člani diplomatskega zbora, vključno z apostolskim nuncijem v Sloveniji msgr. Edmondom Farhatom.

10-letnica...

Nad. s 1. str.

ca ZS Tone Mizerit in Neda Vesel Dolenc podelila priznanja skupaj s šopkom rož. Prav je bilo, da so pred oder poklicali skupaj z odlikovanci tudi njihove soproge, saj te imajo velike zasluge za delo svojih mož. Ti so dobili odličja:

MARJAN LOBODA

„za aktivno delovanje različnih področjih, od samih začetkov slovenske skupnosti v Argentini; za delo pri misijonski zvezi; kot odbornik zavetišča dr. G. Rožmana; za delo kot odbornik in predsednik Slomškovega doma v okraju Ramos Mejia; - za delovanje kot odbornik in v štirih obdobjih predsednik Zedinjene Slovenije; za načelstvo okrožnega odbora SLS-SKD in

delo v Slovenskem narodnem odboru; za celotno delo v sklopu Kreditne zadruge in Mutuala SLOGA, - za pobudo, soustanovitev in vsečasno podpredsedništvo Slovenske latinskoameriške trgovske zbornice; - za vaše delo kot učitelj in profesor v naših šolah; - za nenehno pripravljenost sodelovanja v vseh naših domovih kot govornik; za celoten trud in srčno čutenje“;

ANDREJ SELAN

„za ustanovitev Mladinskega, sedaj Mešanega pevskega zbora San Justo pred tridesetimi leti, katerega ste dvajset let vodili in pri katerem še danes sodelujete; - za nenehno organiziranje trajnih ali občasnih pevskih zborov in skupin; - za vaše sodelovanje pri organiziranju otroškega pevskega zbora Zedinjene Slovenije; - za nenehno vspodbudo pevskemu delovanju in za sodelovanje pri nešteti pevske podvigih; - za

pomoč pri vseh drugih dejavnostih v sklopu Našega doma San Justo, pa tudi drugih domov in ustanov naše skupnosti; - za vaše pojoče srce, prejmite to priznanje“.

FRANCE VITRIH

„za njegovo 28-letno delovanje kot šolski referent društva Zedinjena Slovenija; - za neizčrpno garanje v službi naših šolskih tečajev; - za pomoč pri izdaji šolskih knjig in zvezkov, pripravo spriceval in drugega gradiva ter sodelovanje pri organiziranju učnih dejavnosti; - za vodenje statistike naših šol in hranjenje arhivskega gradiva; - za vodenje sej in organiziranje prireditev našega šolskega sistema ter nenehno vspodbudo pri delu za šolstvo; - za organiziranje in pomoč pri izvedbi šolskih kolonij; za celotno življensko predajo slovenskim šolam v Argentini“.

Ker je bil zaradi zdravja odsoten, mu bo odličje izročeno ob drugi priložnosti.

Vse so počastili tudi prisotni s ploskanjem.

Ob tej priliki smo se javno poslavlili od rojaka, ki je skoraj štiri leta živel med nami in v naši deželi predstavljal Republiko Slovenijo, odpravnika poslov opolnomočenega ministra Tomaža Kunstlja. V hvaležen spomin na ta leta razumevaločega sodelovanja v dobrobit slovenstva pod Južnim križem, mu je ZS poklonila knjigo, ki zapiše naše izseljensko življenje: Zgodovinski Zbornik. Njemu in soprogi je dvorana izkazala zahvalo z dolgotrajnim ploskanjem.

Naj omenimo, da je odlično povezovala

vso slavnost Helena Žužek, zvok in luči sta imela na skrbi Damjan Ahlin in Aleksander Šuc. Pri pripravi so še sodelovali še Aleksander Zarnik, Tomaž Magister, Zorka Gris, Stane Snoj, Ivanka Krušič, Ivan Hrovat, Tone Kržišnik, Marko Marolt, Miguel Montañez in Vivero Violeta de los Alpes. Splošno organizacijo je vodil Bogdan Magister.

Na stenah okoli dvorane pa so v koordinaciji Andrejke Dolinar Hrovat razstavljali vsak po eno sliko naši likovni umetniki, ki jih je bilo kar 17. To so bili Ivan Bukovec, Andrejka Dolinar, Marjetka Dolinar, Ljudmila Drobnič, Cecilija Grbec, Helena Klemenc, Tone Kržišnik, Andrej Makek, Adriana Omalna, Karla Skvarča, Delija Savnik Truden, Veronika Šparhagl, Vladimir Voršič, Lučka Voršič Bidone, Branko Zavrtanik in Irena Žužek. Prisotni so pred prireditvijo in po njej z zanimanjem ogledovali njihove slike.

Končno pa je sledila slavnostna večerja, ki so jo letos pripravili člani slovenskega doma iz Carapachaya. Tamkajšnje žene in dekleta so pripravile obilno in okusno večerjo, karapačajska mladina pa je stregla gostom pri mizah. Splošno so gostje izredno pohvalili celotno izvedbo večerje tega našega najmanjšega a nadvse aktivnega doma. Rojaki so imeli možnost poveseliti se in pogovoriti s prijatelji, ki so napolnili veliko dvorano.

Ta letošnja velika slavnost je izpadla, kot se spodobi priliki, in pokazala, kako se tudi mi Slovenci v Argentini, veselimo osamosvojitve svoje države Slovenije.

TD (Fotografije Marko Vombergar)

Albina in Marjan Loboda

Marija in Andrej Selan

NASTOP TREH PEVSKIH ZBOROV V SLOVENSKI HIŠI

Slovinci, ki živimo v Velikem Buenos Airesu, smo v soboto, 19. maja 2001 imeli edinstveno priložnost prisostvovati nastopu treh odličnih pevskih zborov. To zborovsko srečanje je bilo v okviru praznovanja 30-letnice Mešanega pevskega zbora San Justo (odslej MPZSJ), nastop pa je bil cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši. Ker naši rojaki od vseh zvrsti umetnosti najbolj cenijo zborovsko petje, so tudi tokrat napolnili cerkev do zadnjega kotička.

Prvi se je predstavil organizator tega srečanja MPZSJ, pod vodstvom Andrejke Selan Vombergar. Njihov program je bil naslednji:

Heroes pugnati viri - Jacobus Gallus

Resonet in laudibus - Jacobus Gallus
Cantate Domino - Hans Leo Hassler
Shenandoah - James Erb
Dečle to mi povej - prir. Vasilij Mirk
Una pena - prir. Carlos Guastavino
Carnavalito quebradeño - prir. E. Rosaenz

Naslednji zbor, ki se predstavil, je bil **Coro Polifónico Nacional de Ciegos**, ki ga vodi Osvaldo Manzanelli. Za vse navzoče je bilo pretresljivo videti slepe, kako so ob petju prve pesmi sporeda prihajali v cerkev in se držali drug drugega za ramo. Večina pevcev je bila starejših, z nepričakovanimi barvami glasov. Program, ki so ga pripravili za to priložnost, je bil:

Ave Maria - A. Bruckner
Matona mia cara - O. di Laso
Sept chansons - F. Poulenc
1. La blanche neige
2. Belle et ressemblante
Listen To the lambs - N. spirituals
Dere's no hidin place - N. spirituals
Set down servants - N. spirituals
Aftonen - Hugo Alfven
Alleluia - Randall Thompson
Ascendit Deus - Jacobus Gallus

Močan aplavz, s katerim so poslušalci nagradili zbor slepih, je nagnil zborovodjo, da je dodal še nekaj pesmi izven sporeda. Člani zbora so potem odšli, kakor so prišli, prepevajoč zadnjo pesem.

Kot zadnji je nastopil zbor **„ALBERTO GINASTERA“**, ki deluje v okviru glasbenega konservatorija v Moronu. Zbor ima sloves, da je najboljši v zahodnem delu Velikega Bs. Airesa. Njegov dirigent je Roberto Saccente, znana osebnost v argentinskem glasbenem svetu. Mogli smo opaziti, da trije pevci MPZSJ prepevajo tudi v tem zboru. Njihov program je bil:
Popule meus - T. L. de Victoria
Pater noster, qui es in coelis - J. Gallus

Člani polikoničnega zbora slepih

Ave Maria - Javi Busto
Jauchzet dem Herr, alle welt - Mendelssohn
Reincarnations - Samuel Barber
Mary Hynes
The coolin
O vos omnes - Alberto Ginastera

Ob koncu so bili vsi pevci povabljeni na zakusko, ki jo je pripravil slovenski zbor iz San Justa, organizator in gostitelj tega srečanja v Slovenski hiši, kar se tokrat zgodilo prvič.

arh. Jure Vombergar

Naša skupnost živi

V nedeljo, 3. junija, je bila v **Mendozi spominska svečanost** v spomin žrtev revolucije druge svetovne vojne.

V soboto, 9. junija, je bilo v **Mendozi srečanje** na trgu Republika Slovenija.

V nedeljo, 10. junija, je bilo v **Našem domu v San Justu** kosilo, na katerega je vabilo **Društvo upokojencev**.

V torek, 12. junija, so odbornice **Zveze slov. mater in žena** pod vodstvom Tončke Rožanec in Marte Jeločnik pripravile **zimске živilske zavoje**, katere so po okrajih razdelile našim potrebnim.

V četrtek, 14. junija, je bila seja **upravnega odbora Zedinjene Slovenije** pod vodstvom predsednika, dipl. časnikarja Toneta Mizerita.

V soboto, 16. junija, je bila v **cerkvi Marije Pomagaj** v Slovenski hiši **mladinska sv. maša**, ki sta jo priredila SDO in SFZ. Po cerkvenem opravilu so mladi imeli zanimivo srečanje z župnikom **Juretom Langusom**.

V nedeljo, 17. junija, je bila v slovenski **cerkvi Marije Pomagaj** v Slovenski hiši **ura duhovnosti**.

Isto nedeljo, so bile v **slovenskih šolah** po vseh okrajih prisrčne prireditve, namenjene **počastitvi očetov**. Na **Pristavi** pa je bilo **družinsko kosilo** s kolinami.

V soboto, 23. junija, je bil v **Slovenski hiši praznik slovenske državnosti** pod okriljem društva Zedinjena Slovenija. Po sv. maši za vse pokojne in žive slovenske javne delavce je bil poklon pred spomenikom. Sledila je slavnostna akademija v dvorani. Navzoče je pozdravil predsednik Zedinjene Slovenije, dipl. časnikar **Tone Mizerit**. Slavnostni govor je imel prof. **Tine Vivod**, nagovoril je odpravnik poslov na veleposlaništvu **Tomaž Kunstelj**, nato je nastopila **folklorna skupina „Maribor“** iz Carapachaya. Sledila je recitacija **Toneta Kuntnerja „Mati Slovenija“** v režiji dr. **Štefana Godca**. Po podelitvi priznanj Zedinjene Slovenije - katere so letos prejeli **Marjan Loboda, Andrej Selan** ter **France Vitrih**, - je bila prijateljska večerja. Pripravile so jo žene in maldina iz **Carapachaya**. Velika dvorana Slovenske hiše je bila razstavno okrašena s slikami naših umetnikov.

V nedeljo, 24. junija, je bila v **Našem domu v San Justu spominska proslava**. Po polaganju venca pred spomenikom Franceta Balantiča je imela slavnostni govor **Cilka Vombergar Lipar**; sledila je

spominska akademija v dvorani.

Pred kratkim je „Društvo argentinskih pisateljev“ podelilo nagrado za izvirno, a še neobjavljeno pesnitev našemu slovenskemu rojaku iz Argentine **Tonetu Rodetu**. Njegova pesem „El espejo“ (Ogledalo) je dobilo letošnjo državno nagrado za poezijo leta 2000 in je zato bila vključena v antologijo pesmi „Društva argentinskih pisateljev“.

„Oznaniilo“ - ki ga izdaja Slovensko dušno pastirstvo v Argentini - je opozorilo člane „Društva mobilizirancev Slovencev v nemško vojsko“ in ki so slovenski državljani, da lahko vložijo zahtevo za ureditev svojih pravic, katere jim nudi „Status žrtev vojnega nasilja“. Potrebne obrazce za ta zahtevek lahko dobijo na cesti Cornelio Saavedra 3743, Carapachay.

Prejšnji teden (v četrtek, 21. junija), je **Sanmartinska Zveza žena-mati** imela svoj redni sestanek. Vodila ga je **Ančka Podražaj**.

D-ova za tisk. ref.
Zedinjene Slovenije.

Kresnik Dragu Jančarju

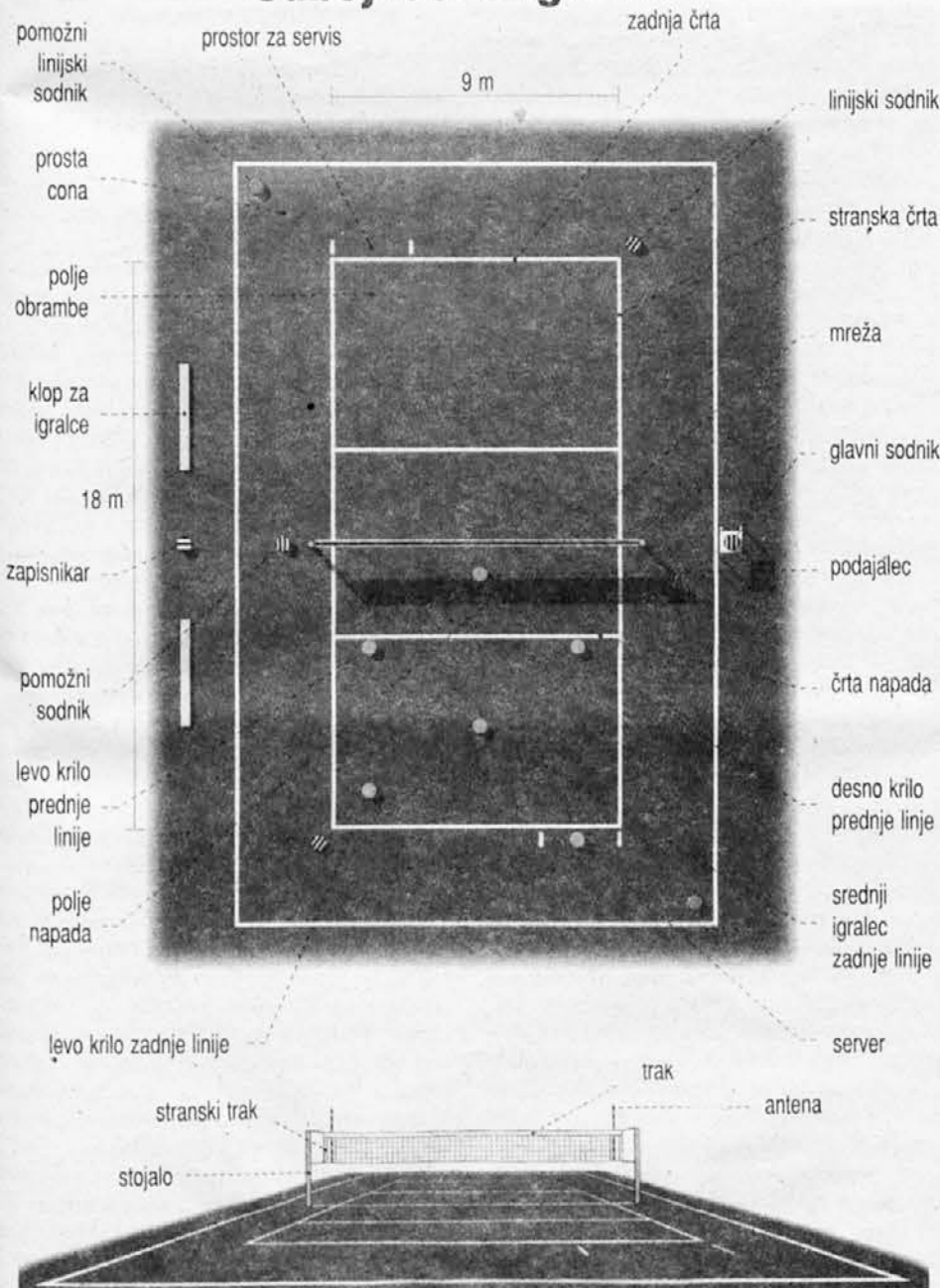
Na ljubljanskem Rožniku so že enajstič zapovrstjo razglasili dobitnika Delove nagrade kresnik za najboljši roman, objavljen v minulem letu. Nagrado je dobil pisatelj **Drago Jančar**. Dobitnika so razglasili po tradicionalnem kresnem programu, v katerem so sodelovali baletni plesalci, gledališki igralci, glasbeniki, zbori in instrumentalne zasedbe. Nagradjenec je prejel nagrado v vrednosti milijon tolarjev, pripadla pa mu je tudi čast, da je prižgal kres, ki so ga ob tej priložnosti postavili na Rožniku.

Katarina, pav in jezuit Draga Jančarja pripoveduje zgodbo o treh junakih in njihovih življenjskih poteh. Te sežejo od domačega sveta, Koelna pa vse do Južne Amerike in so umeščene v sredino 18. stoletja. Katarina je tridesetletna ženska, ki se odpravi na romanje, pav je samovšečni oficir, ki je - seveda - romantično povezan s prvo osebo, jezuit pa je vojščak, ki odide v Paragvaj razširjati krščansko vero med Indijance.

To je že drugi Jančarjev kresnik; prvega je prejel predlanskim za roman **Zvenenje v glavi**.

Jezikovni kotiček

Odbojkaško igrišče

VIII. TABOR SLOVENCEV PO SVETU

V soboto, 23. junija, se je vršil v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu VIII. tabor Slovencev po svetu, ki ga je pripravilo Izseljensko društvo Slovenija v svetu ob 10-letnici slovenske samostojnosti.

Zjutraj je daroval mašo Alojzij Uran, škof za Slovence po svetu, skupaj z izseljenskimi duhovniki, popoldne pa je po pozdravu predsednika Boštjana Kocmurja uvodne misli podal izseljenski pisatelj Zorko Simčič, nakar je državna sekretarka Magdalena Tovornik prikazala Vizijsko Ura-da za Slovence v zamejstvu in po svetu kot povezovalce med Slovenci v domovini in tujini.

Tovornikova je dejala, da je cilj urada za Slovence v zamejstvu in po svetu „krepitve vsega, kar pripomore k ohranjanju narodne zavesti in identitete“. Urad je v desetih letih sledil tej ideji in zelo smotno porabil relativno skromna finančna sredstva, s katerimi razpolaga. Na javni razpis urada so se prijavila številna društva, organizacije, katoliške misije in posamezniki z vseh celin z nekaj manj kot 500 projekti v skupni vrednosti skoraj štiri milijarde tolarjev. Tovornikova meni, da tolikšen odziv

odraža vizijo in cilje za delovanje urada v prihodnosti. Kot je dejala, je pri tem nastala težava, saj je denarja - država je v ta namen zagotovila dve milijardi tolarjev - za vse potrebe premalo. Urad je tako določil nekatere prednostne naloge. V ožji izbor so prišli tiskani in govorni mediji, posebno pozornost pa so posvetili urejanju arhivov in projektom, ki vključujejo mlade.

Sledila je okrogla miza o Narodni zavesti kot povezovalnemu členu med Slovenci doma in po svetu. Govorili so:

dr. Andrej Bajuk - Narodna zavest ob vključevanju v Evropsko unijo

Vinko Ošlak (Celovec) - Bodi, kar si msgr. Janez Pucelj (Slov. katoliška misija v Evropi) - Izseljenstvo in narodna zavest z vidika izseljenskega duhovnika

dr. Matija Ogrin ZRC-SAZU - Jezik, književnost in narodna zavest

Ivo Kerže (Trst) - Filozofski pogledi slovenske narodne zavesti

(povezovalce okrogle mize je bil dr. Andrej Vovko).

Na kulturnem programu so nastopili ravnokar dospeli Bariloški vrabčki iz Argentine in pesnik Tone Kuntner.

Dan slovenske državnosti praznik v Ohio

Guverner ameriške zvezne države Ohio Bob Taft je podpisal resolucijo, s katero je 25. junij, dan slovenske državnosti, postal uradni praznik Ohia. Taft je v resoluciji pozval vse prebivalce Ohia, naj se pridružijo slovenski skupnosti v praznovanju dneva državnosti z ustreznimi dejavnostmi in prireditvami. Prav tako pa je tudi določil, da bo slovenska zastava 25. junija izobešena pred državnim poslopjem državnega kongresa.

Resolucija posebej omenja, da si slovenska skupnost v Ohio zasluži pohvalo za dolga leta neutrudnih prizadevanj pri obnavljanju svobode, demokracije in tržnega gospodarstva v domovini ter za prispevek k izboljšanju kakovosti življenja v državi Ohio in za ohranjanje tradicij slovenske družine in skupnosti. Slovesnega podpisa resolucije sta se udeležila direktor guvernerjevega urada za multikulturne zadeve in mednarodne odnose Avgust Pust ter slovenski konzul v

Clevelandu Tone Gogala, ki je Taftu tudi predal slovensko zastavo.

Pust je ob tem spomnil priznanja Slovenije, ki ga je takrat podpisal nekdanji guverner, sedanji zvezni senator George Voinovich. Gogala je guvernerja Tafta, pravnuke nekdanjega ameriškega predsednika Howarda Williama Tafta, povabil, da se oktobra, ko bo obiskal Evropo, ustavi tudi v Sloveniji.

SALOMONSKA (SRBSKA) REŠITEV?

Podpredsednik srbske vlade Čović je predlagal delitev Kosova na dve območji. V enem delu Kosova naj bi živel večina albanskega prebivalstva, drug, srbski del, pa naj bi bil pod zaščito jugoslovanske vojske in srbske policije. Albanski politični predstavniki na Kosovu so Čovićevemu predlogu ostro nasprotovali, zavrnili pa ga je tudi misija ZN na Kosovu.

Slovensko šolstvo v letu 2000

Udeleževanje je štipendiral Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije. Abituriente sta spremljala prof. Tone Mizerit in inž. Bogdan Magister.

Naj omenim še druge dejavnosti: redne seje proforskega zbora, sestanek staršev na razredni ravni, sodelovanje dijakov na domobranski proslavi, dan duhovnosti za dijače. Med letom so tečaj obiskali gostje in sicer: komisija državnega zbora Republike Slovenije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu, kateri je predsedoval poslanec mag. Marjan Schiffrer, ter državni sekretar za Slovence v zamejstvu in po svetu Zorko Pelikan z gospo ob spremstvu veleposlanika RS prof. dr. Janeza Žgajnarja in gospe.

Kot glavna prireditve v letu 2000 pa je bila akademija ob 40. letnici ustanovitve tečaja v soboto 28. oktobra. Pričetek je bil z zahvalno sv. mašo v cerkvi Marije Pomagaj za vse žive in rajne profesorje, dijače in sodelavce tečaja. Slavnostni govor je imel bivši ravnatelj lic. Franci Markež. Podelitev spominske plakete ustanovitelju tečaja in še danes rednemu profesorju dr. Marku Kremžarju, nato je sledil v dvorani dr.

Gregorija Rožmana odrski prikaz Zdomska beseda v nastopu sedanjih in bivših dijakov tečaja v režiji dr. Štefana Godca.

To je bežen pregled delovanja srednješolskega tečaja, ki z optimizmom in vero v bodočnost stopa novem jubileju naproti!

prof. Neda Vesel Dolenc
ravnateljica

PODRUŽNICA BARILOCHE

Tečaj, ki se vrši vsak petek od 18,15 do 20,50 ure v prostorih Planinskega stana, je v letu 2000 obiskovalo 5 dijakov. Razdeljeni so bili v dve skupini. Trije so bili v višji skupini ter dva v nižji!

Ravnateljica tečaja je bila Terezka Marn Žužek. Proforski zbor pa sestavljajo: ga. Zdenka Virant Jan, Janez Mežnar in dr. Stane Žužek. Poučevali so naslednje predmete: slovnico, slovstvo, živo besedo, zgodovino, in verouk.

Zaključna prireditve z razdelitvijo spričeval je bila 21. decembra.

Terezka Marn Žužek
ravnateljica
KONEC

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Med poganjanji s socialnimi izgradniskimi in gospodarskimi ukrepi za razmah domačega gospodarstva je potekel pretekli teden. Kot običajno se nič ne dogaja brez polemike, ki je bistvena sestavina argentinske politike.

STRAŽNI OGNJI

Problem blokad v argentinskem cestnem sistemu ni manjša zadeva. Ne morda zaradi nepravil, ki jih povzročajo, niti zaradi gmotne škode, ki ni velika, temveč ker izpodkopa red in mir. Oba pa sta bistvena v tem trenutku, ko se država skuša iztrgati iz gospodarskega mrtvila.

Salta je predstavljala že v preteklosti, pa tudi danes neke vrste vzor in vodstveno vlogo v socialnih protestih. V nečem je slična Neuquenu, ki ima podoben položaj. Gre za petrolejska področja, ki so zašla v krizo brezposelnosti ob privatizaciji državne petrolejske družbe. Zato vsa država zaskrbljeno gleda, kadar se na severu pojavijo „stražni ognji“.

Sedanji socialni izgredi širom države niso kako presenečenje. Na alarmni zvonec je zadnje čase večkrat pritisnila Cerkev in vlado opozorila na pretečo nevarnost. O tem je bilo govora na prvem letnem zasedanju škofovske konference. V cerkvenem nagovoru ob praznovanju 25. maja je buenosaireški nadškof in primas msgr. Bergoglio štirikrat uporabil besedo „nasilje“, dvakrat od teh v direktnem opozorilu na možnost cestnih izgrediv. Vlada je imela gluha ušesa.

Potem pa še problem infiltrirancev. Dokazano je, da so v najhujših spopadih v General Mosconi nastopali oostrostrelci, perfektno izvežbani. Pa tudi to ne bi smelo biti presenečenje. Mons. Jorge Lugones, škof iz Orana, je že pred časom zasebno opozoril vlado, da ima poročila o „profesionalnih prevratnikih“, ki nastopajo na terenu in nimajo nič opraviti s krajevnimi socialnimi skupinami. Ker pa škof o tem ni imel stvarnih dokazov, temveč le privatna poročila, mu niso verjeli. Dogodki so dokazali, da je imel mons. Lugones boljše informacije kot pa varnostni organi.

Tudi sicer je nastop izvežbanih prevratnih skupin predmet polemike. V tem si niso edini ne vlada ne opozicija. Vlada trdi, da so te skupine iz levičarskih revolucionarnih vrst, opozicija pa namiguje, da so iz območja samih varnostnih organov, ki so se „infiltrirali med infiltrirance“. Pa še en dodaten podatek: v vladnih krogih menijo, da so te skupine „uvožene“ in sicer da so člani kolumbijske gverile FARC. V bližini cerkvenih krogov soglašajo s teorijo „uvoza“, a se glede izvora bolj nagibljejo na perujsko „svetlo pot“ (Sendero luminoso). Ker pa ne eni ne drugi ne tretji svojega mnenja ne morejo dokazati, ostane resnica kot vedno v megli.

POGAŠENI OGNJI - GOREČE POLEMIKE

Položaj v Salti se je precej pomiril. Žandarmerija se je umaknila in na mesto spopadov so prišli pogajalci. In znova so se začele polemike. Ob vsakih takih priložnostih, pa naj bo na severu, jugu ali v okolišu Velikega Buenos Airesa si provincijske vlade in zvezna oblast porivajo goreče poleno druga drugi v roke. V okolišu prestolnice pa v to polemiko sežejo še župani, saj je znano, da so okoliške občine prave provincije, ki štejejo med pol milijona in pol drugi milijon prebivalcev in si politično in socialno lastijo razne pravice.

Tudi to pot ni bilo izjeme. Guverner Salte (Romero) in minister za delo (gospa Bullrich) sta hitro zašla v polemiko. A

najbolj zanimiva je bila nova polemika, ki je zagorela med omenjeno funkcionarko in ministrom za socialno skrbstvo (Juan Pablo Cafiero). Cafiero ml. je namreč prehitel vladno delegacijo in se že v petek podal v Salto, se sestal z manifestanti (pil z njimi mate) in nato s tamkajšnjimi oblastmi in tudi s škofom Lugonesom. Cafiero je celo prišel na dan z nekim projektom, ki naj bi omogočil nove industrije na področju (povezanim z lesno industrijo) in tako znižal brezposelnost.

Ta poteza pa je naletela na kritiko gospe Bullrich, ki smatra, da zadeva spada pod ministrstvo za delo. Cafiera je enostavno obtožila demagoškega postopanja, mu odrekla pristojnost v tej zadevi. Ministrstvo za delo ima namreč na skrbi zasilne delavske „planes trabajar“. A to je stara polemika med obema ministrstvom, še iz časa gospe Fernandez Meijide, in ta debata je tudi prispevala k odstopu tedanje funkcionarke.

Polemika okoli potovanja Cafiera ml. je presegla vlado in postala državniška zadeva. O njej so pisali časopisi, govorili politiki, kritizirali ali odobraval državljanji. Vsa zadeva se je spremenila v politično kost, ki so jo glodali kar nekaj dni. Debate ni mogla ustaviti niti zaslomba, ki jo je predsednik De la Rúa javno izrazil ministru za socialno skrbstvo.

Razlog te afere je tudi politične narave. Cafiero ml. je edini minister, ki ga še ohranja Solidarna fronta. Poleg tega on prihaja iz peronizma in je bil član znane „skupine osmih“, ki je z Alvarezom na čelu pred leti zapustila Menema in se odpravila na samostojno pot. Poleg tega je minister vedno nasprotoval ideji, da je trenutno Frepaso le priveseček radikalne stranke, in zahteva zase in za svojo politično formacijo večji protagonizem v vladi Povezave.

ČUDNI PROCENTI

Vse to ima svojo važnost zlasti, če pomislimo, da se nahajamo v neposredni bližini volitev. Razpisane so za mesec oktober, lahko računamo, da manjka komaj slabe štiri mesece. Prestopamo prag trenutka, ko bo treba določiti kandidate, torej na pragu hudih pogajanj in možnih spopadov.

Radikalizem province Buenos Aires je imel prav preteklo nedeljo notranje volitve. Spopadel se je „aparat“ v režiji Storanija in Moreaua z opozicijo, ki ji načeljujeta Ricardo Alfonsin (sin bivšega predsednika) in Melchor Posse. Komaj za las je prevladal aparat.

Mudi se pa tudi v drugih skupinah in strankah. Posebej je treba slediti v tem primeru gospodarskemu ministru Cavalli, ki je najprej mislil na skupen nastop z nekaterimi peronističnimi skupinami, sedaj pa znova zagovarja samostojno predstavitve.

Vendar tudi on nima lahkega položaja. Streljajo nanj predvsem iz krogov menemizma, ker ga hočejo vplesti v sodni postopek okoli afere prodaje orožja. Ker je to nekoliko komplicirano, so nekatere skupine zagnale tožbo okoli refinancijske zunanega dolga. Trdijo, da se je celoten postopek izvedel za ceno izredno visokih obresti in da je prevelik tudi delež, ki je pripadal bankam za to finančno operativnost.

V resnici je v vsem tem nekaj sumljivega. Tudi sicer lahko opazimo, kako riziko države pada v normalnem času, prične pa rasti takoj, ko vlada napove, da bo segla po notranjem ali zunanjem posojilu. Je ta pojav odsev stvarnosti ali špekulacijska igra, v kateri mnogi bogate na račun države in zunanjega dolga? Odgovor prepustimo bralcem in bodočnosti. Je pa res, da položaj nikakor ni stvaren. Zakaj je večji riziko Argentine, ki je vsaj delno urejena država in je vedno izpolnjevala svoje zunanje obveznosti, kot pa Kolumbije, ki se bojuje z narkotrafikanti in se nahaja v državljanski vojski, v kateri gverila nadzoruje tretjino ozemlja?

*„Da rojak,
prost bo vsak...“*

To je želja in voščilo vsem Slovencem, ob deseti obletnici samostojne države.

Zedinjena Slovenija

Slovenski dom Carapachay

*čestita ob desetletnici slovenske države vsem Slovencem
v Argentini, pod Triglavom in po svetu*

Slovenski dom v San Martinu

*čestita ob desetletnici slovenske države vsem Slovencem
v Argentini, pod Triglavom in po svetu*

Društvo Slovenska vas

*čestita ob desetletnici slovenske države vsem Slovencem
v Argentini, pod Triglavom in po svetu*

Društvo Slovenska pristava

*čestita ob desetletnici slovenske države vsem Slovencem
v Argentini, pod Triglavom in po svetu*

Naš dom San Justo

*čestita ob desetletnici slovenske države vsem Slovencem
v Argentini, pod Triglavom in po svetu*

Slomškov dom

*čestita ob desetletnici slovenske države vsem Slovencem
v Argentini, pod Triglavom in po svetu*

Z novim zagonom
stopajmo novim izzivom naproti.

Ob deseti obletnici slovenske državnosti

**Slovenska-latinskoameriška
trgovska zbornica**

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu

*želi vsem Slovencem in njihovim sorodnikom
ter prijateljem v Argentini, Čilu in Urugvaju
veselo praznovanje desete obletnice samostojnosti
in dneva slovenske državnosti
v ponedeljek, 25. junija 2001*

Kreditna zadruga SLOGA in Mutual SLOGA

*se z vsemi Slovenci v Argentini in po svetu
veseli praznovanja državnega praznika —
desete obletnice rojstva slovenske
samostojne države
po stoletnih pričakovanjih in velikih žrtvah.
Bog živi Slovenijo!*

*Ob 10. obletnici samostojnosti,
te pozdravljamo, Domovina.
Bog te živi Slovenija!*

Socialdemokratska stranka Argentina

*Največ sveta otrokom sliši Slave,
tje bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosti vol'jo vero in postave.*

**Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka
Področje za Argentino in Južno Ameriko**

ISKRATEL

*se z vsemi Slovenci veseli desetletnega
plodnega življenja slovenske države
in ji želi napredek za rast blaginje vseh Slovencev*

*Dosegli smo slovensko državo,
sedaj jo moramo razvijati dalje!*

Slovenska kulturna akcija

Dragi sodelavci in prijatelji, dragi rojaki!

Ob 10. obletnici Republike Slovenije se spominjam vseh vas, ki ste mnogo prispevali in se nesebično žrtvovali za slovensko samostojnost. Za vaše veliko delo za slovenstvo v domovini in po svetu se vam iskreno zahvaljujem in želim, da se še dalje trudimo za boljšo slovensko bodočnost. Želim, da bi naj nihče ne omagal na polpoti k našim višjim ciljem in uspehom. Še nadalje gradimo mostove nad prepadi in utrjujmo steze prijateljstva med zaprekami.

*„...Nazadnje še, perjalti!
Kozarčke zase vzdignimo!
Ki se zato smo zbrali,
Ki dobro v srcu mislimo.
Dokaj dni naj živi,
Bog, kar nas dobrih je ljudi!“*

Naj Bog blagoslovi Slovenijo in vsakogar, ki jo ljubi! Veselo praznujte!

Jožica Gerden, Avstralija
podpredsednica za prekomorske dežele
Svetovnega slovenskega kongresa

*Naj samostojna Slovenija
uspešno raste
v dobrobit vsega naroda*

BAJDA s.r.l.
parketi

Laguna 383 - C1407JVA Capital Federal
Tel./Fax: 4671-2494; MENDOZA

Po svetu

PAPEŽ V UKRAJINI

Papež Janez Pavel II. je začel petdnevni obisk v Ukrajini, ki velja za enega najtežjih v 22-letnem pontifikatu poglavarja Rimokatoliške cerkve, saj je to njegov prvi obisk v eni od nekdanjih sovjetskih republik, močno pa mu nasprotuje ruska pravoslavna cerkev. Papež je pravoslavne vernike prosil -kot že prej v Grčiji- odpuščanja za napake Katoliške cerkve v tej državi v bližnji in daljni preteklosti. Obenem je ponudil odpuščanje za krivice, ki so jih utrpeli katoliki v Ukrajini, ter

prosil za razumevanje med obema cerkvama. Sveti oče je tudi pozval Ukrajince, naj bodo strpni, da si bodo zagotovili „posebno mesto v družini evropskih narodov“, ugledne ukrajinske politike pa, naj bodo odgovorni. Papež se je sešel tudi z nekaterimi ukrajinskimi politiki, gospodarstveniki in umetniki, medtem ko visoki predstavniki ruske pravoslavne cerkve, tudi poglavar pravoslavne cerkve v Ukrajini, metropolit Volodimir, niso bili zmožni pokazati take ponižnosti kot papež in so zavrnili srečanje z njim.

*Bog živi ves slovenski svet,
brate vse, kar nas je
sinov slovenske matere...*

10 LET

*Pridružuje se praznovanju
obletnice slovenske države*

TINTORERIA INDUSTRIAL
RAMOS MEJIA S.A.
PENTATEX S.R.L.

*Naš narod je vzel usodo v svoje roke!
Deset let že živi v samostojni državi
in napreduje po široki poti v svet.
Bog mu pri tem pomaga!*

 OBLAK
A B E R T U R A S

*Vsi Slovenci po svetu in v domovini
praznujemo že deseto obletnico,
odkar je zaživela samostojna slovenska država.
Bog ji pomaga na poti razvoja in napredka*

 INTERPACK S.A.

HERMAN ZUPAN División envases
PAPELERA DEL SUR División cartulinas

Novice iz Slovenije

TOČA IN POZEBA

Po prvih ocenah je neurje s točo, ki je v nedeljo, 3. prizadelo območje mestne občine Novo mesto, v kmetijstvu povzročilo za 245,6 milijona tolarjev škode. Ujma je zajela približno tisoč hektarjev kmetijskih zemljišč na širšem območju Novega mesta in najbolj prizadela krompir, vrtnine, koruza in vinograde, saj znaša škoda v omenjenih kmetijskih kulturah skupno več kot 208 milijonov tolarjev. Ocenjena škoda zadnjih neurij s točo po vsej Sloveniji pa znaša tri milijarde tolarjev.

VILENICA ZA MLADE

V kraški jami Vilenica, kjer že šestnajst let podeljujejo srednjeevropsko literarno nagrado Vilenica, so prvič podelili tudi nagrado, ki so jo poimenovali Mlada Vilenica. Strokovna žirija je med sedemdesetimi prispevki mladih literatov s širšega kraškega prostora z obeh strani meje - od Nabrežine do Ilirske Bistrice - za najboljšo izbrala pesem Mavrica, ki jo je napisala Špela Poljak, učenka 7. razreda OŠ Dr. Bogomirja Magajne iz Divače. Nagradjenka mlade vilenice je prejela kristalno pero.

ZLATI PETELINI

V Kopru so podelili zlate peteline, nagrade za največje glasbene dosežke v minulem letu. Izmed več kot 410 prijav je žirija določila po tri nominirance v 19 kategorijah. Med drugimi so za skladbo leta proglasili Ni mi žal Matjaža Vlašiča v izvedbi Nuše Derende, album leta je Ptič Vlada Kreslina, izvajalec leta je Siddharta, debitant leta pa Tabu. Zlatega petelina za najboljši album

popa je dobil Magnifico za Sexy Boy, za najboljši album rocka Shyam za Željo daleč stran, za najboljši album folka in etna pa Prifarski muzikanti za Dober večer, mamica.

Z VLAKOM PO SLOVENIJI IN NA JUG

V veljavo je stopil nov vozni red potniških vlakov, ki bo v mednarodnem potniškem prometu veljal poldrugo leto, v notranjem prometu pa do 15. decembra. Po nedavnem slovesnem odprtju proge med Slovenijo in Madžarsko je stekel tudi redni promet med Ljubljano in Budimpešto prek mednarodnega mejnega prehoda Hodoš. Velika pridobitev v ponudbi novega voznege reda je tudi sobotna in nedeljska povezava med Mariborom in Koprom. Od petka, 15. junija pa je med Slovenijo in BiH znova začel voziti direktni vlak: Ob petkih bo odpeljal iz Ljubljane v Doboj, vračal pa se bo ob nedeljah.

FILOZOFIJA FRANCA VEBRA

Po sedemdesetih letih je Študentska založba v zbirki Claritas izdala ponatis leta 1930 izšle Filozofije Franceta Vebra, po prepričanju mnogih najpomembnejšega slovenskega filozofa. Kot si je med predstavitvijo knjige v Jazz klubu Gajo na vprašanje, zakaj danes Veber, odgovoril starosta slovenskih filozofov dr. Frane Jerman, med drugim tudi „zato, ker brez korenin ne gre in ker je omenjeni mislec v takratno zatohlo slovensko filozofsko sfero prinesel laično evropsko filozofijo“. Med nami je bil velik poznavalec Vebrovih misli dr. Vinko Brumen.

Pisali smo pred 50 leti...

NEDELJSKO ROMANJE V LURDES

V nedeljo, 24. t.m. so imeli staro in novonaseljenci Slovenci običajno vsakoletno romanje v Lurdes. Zbralo se je kakih 900 romarjev. Po rožnem vencu se je razvila procesija v zgornjo cerkev. Procesijo je vodil g. Orehar, pridigo pa je imel g. Klemenčič. Romanje se je končalo s petimi litanijami Matere Božje z blagoslovom.

BARILOČE

KOMEMORACIJA ŽRTEV VOJNE IN REVOLUCIJE

V nedeljo, 17. t.m. se je tudi slovenska skupina v Bariločah spomnila naših žrtev. Lepo število rojakov je prisostvovalo maši in sestanku v cerkveni dvorani. Tam se je dr. Vojko Arko spomnil vseh Slovencev, ki so umrli pod nasiljem zasedbenih vojsk, v koncentracijskih taboriščih, v ječah, kot talci, ali kot slučajne žrtve na polju, v gozdu ali doma, vseh tistih, ki so padli pod napačno zastavo, prisilnih mobilizirancev v nemški, italijanski in partizanski vojski, zlasti pa - in v prvi vrsti - vseh tistih, ki so jasno in pravilno spoznali, kam vodi rdeča „osvoboditev“ in so to svoje spoznanje

plačali z življenjem. Preživete grozote sta nam priklicali v spomin dve recitaciji. Emica Habjanova je predvajala Debeljakovo Balado o materi, Andrej Kukovica pa Igorjevega Sinjega orla. Nato se je oglašil „ataman“ Bavdaž in v bojevitim govoru prikazal razvoj protikomunistične akcije, preko Legije smrti, vaških straž do domobranskih in četniških formacij. Zaključil se v upanu, da se bo tudi komunistična tiranija slednjič končala in bo naši domovini zasijala vnovič svoboda.

RAZPIS

Gospodarski odsek DS razpisuje mesto oskrbnika Pristave. Izvrševal bo nadzorovanje adaptacij ter vodil vse tamošnje gospodarstvo. Namesto plače v gotovini mu pristojba dvosobno stanovanje na Pristavi s pritoklinami. Natančni pogoji so na vpogled v društveni pisarni.

Društvo Slovencev razpisuje službo pisariškega uradnika oz. uradnice. Pogoji popolno obvladovanje strojepisa, poznanje knjigovodstva in vsaj delno znanje španskega jezika. Plača po dogovoru.

Svobodna Slovenija, št. 26,
28. junija 1951

Slovenija moja dežela

Kronanje v Zagrebu

Ko je Gregorić pozval 28. januarja 1573 vse kmete k uporu, se je slovensko hrvaški upor takoj razširil na obe deželi. Gregorić je s svojo kmečko vojsko šel nad Brežice, kjer je zavzel mesto, ne pa gradu, nato je s priključenimi brežiškimi uporniki odšel nad Krško. Bilo jih je okoli 2600. Zavzel je grad Rajhenburg, nato pa se obrnil proti Novemu mestu. Pa tudi kmetje drugod so na svojo roko pričeli z uporom. V Zagorju ob Savi so kmetje porušili mitnico in osvobodili grad Brdo pri Podpeči. Medtem ko je Gregorić napredoval na Dolenjsko, pa je za njim prišla vojska uskokov iz Vojne Krajine. 600 uskokov je hitro opravilo s kmeti pri Krškem.

Dva dni pozneje je ista usoda doletela tudi Gregorića. Ta je svojim upornikom prikričal poraz pri Krškem in se odpravil na sever proti jedru upornikov pri Stubici na Hrvaškem. 8. februarja so njegovo vojsko potolkli štajerski in hrvaški fevdalci. Gregorić sam je ušel, a so ga kmali ujeli in poslali v ječo na Dunaj.

Tako je ostala samo skupina pod Gubcem v Stubici. Zagrebški škof Drašković, vodja plemiške vojske, je poslal nadenj podbana in vojsko iz sosednjih utrd. 9.

VOLITVE V VELIKI BRITANiji

Britanski laburisti premiera Tonyja Blaira so si na parlamentarnih volitvah zagotovili drugo zaporedno zmago. Blair se je po srečanju z britansko kraljico Elizabeto II. zavzel za večjo vlogo Velike Britanije v Evropi in napovedal izvajanje ambicioznih reform za posodobitev države. Nedavno se je izrekel kot načelno naklonjen vstopu Velike Britanije v evro območje. Nekdanja konservativna premierka Margaret Thatcher pa je zatrdila: „Vrnili se bomo.“

IN ŠE V TEHERANU

V Iranu so potekale predsedniške volitve, na katerih je med devetimi kandidati, večinoma konservativci, bil znova izvoljen sedanji reformistični predsednik Mohamed Hatami. To so bile osme predsedniške volitve od islamske revolucije leta 1979.

februarja je prišlo pri Stubiških toplicah do hudega, štiri ure trajajočega boja, v katerem so končno konjeniki prinesli zmago plemiški vojski.

Tako je lahko Drašković poročal cesarju, „da ni nikogar več, ki bi si upal odkrito upreti vojski njegovega veličanstva“. V istem pismu tudi omenja, kakšno smrt je namenil Gubcu, ki so ga ujeli, „če cesar dovoli“.

In res, 15. februarja se je kmečki upor zaključil v Zagrebu z žalostnim in sramotnim prizorom.

Ambrožu Gubcu, glavnemu voditelju, so „železno krono, ki so jo v ognju močno razgeli, vročo postavili na glavo, ga potem po ulicah ščipali z razžarjenimi kleščami“ ter ga končno kot razbojnika raztrgali na štiri kose. Kot krono so uporabljali po vsej verjetnosti iz debele žice spleteno košaro, kakršno so dajali živini na gobec.

Kmečki upor - kakih 12.000 podložnikov - je bil tako zaduščen v kakih dveh tednih po Gregoričevem pozivu. Za zmago fevdalcev je prišla kruta kazen.

V bitki pri Stubici je padlo kakih 3000 kmetov, v borbi ali pozneje, mnogim so „za spomin“ porezali nosove in ušesa. Polovljene kmete so obešali kar na bližnja drevesa. Kronist poroča o hruški ob cesti, na kateri so se zibala trupla šestnajstih ujetih upornikov.

Osebne novice

Družinska sreča: V družini Damijana Eiletza in Pauke Bottaro se je 12. junija rodila hčerka Luz Maria.

Iskreno čestitamo!

POPRAVEK

V prejšnji številki našega lista se je v poročilu o nogometni ekipi pojavila neljuba napaka, zaradi pomotne informacije, ki so nam jo dostavili. Priimek igralca v seznamu, kot tudi avtorja gola v tekmi proti klubu Platense se pravilno glasi **Bernardo Benegas Jesih**. Prosimo prizadete za razumevanje.

Slovenija in šport

TENIŠKA LESTVICA

Na ženski teniški računalniški lestvici po pariškem turnirju za grand slam ostaja Švicarka Martina Hingis na prvem mestu (5.685 točk). Najboljša Slovenka je Tina Pišnik na 82. mestu, za 12 mest pa je napredovala Katarina Srebotnik, ki je zdaj 126.

EVROPSKA NOGOMETNA LESTVICA

Evropska nogometna zveza (UEFA) je objavila kakovostno lestvico v točkovanju najboljših držav po dosežkih klubov v zadnjem petletnem obdobju. Na njej so prepričljivo najboljši Španci pred Italijani. Slovenija je na lestvici na 27. mestu, najboljši slovenski klub je Maribor, ki je na 203. mestu, Olimpija je 212., Primorje 225., Gorica, Rudar Velenje in Mura pa si delijo 258. mesto.

DVE ZMAGI NA EN MAH

Španska Sevilla se bo z zlatimi črkami zapisala v zgodovino slovenskega veslanja, saj so slovenski veslači na eni tekmi zabeležili kar dve zmagi. Prvovrstno presenečenje je pripravil četverec brez krmarja v postavi Jani Klemenčič, Milan Janša, Matej Prelog in Rok Kolander, ki je v finalu ugnal Veliko Britanijo in Nemčijo ter Sloveniji priboril prvo zmago v tej konkurenci. Že pred tem je zmagal Iztok Čop, ki je v finalu premagal Bolgara Jankjeva in Norvežana Tufteja.

VESELI ROKOMETAŠI

Igralci in strokovno vodstvo slovenske moške rokometne reprezentance je s širokim nasmehom dočakalo) žreb skupin zaključnega turnirja evropskega prvenstva, ki bo od 25. januarja do 3. februarja prihodnje leto na Švedskem. Slovenija se bo v skupini C v Skoedjeju pomerila s Španijo, Islandijo in Švico, „skupina smrti“ pa bo v Joenkoe-pingu (skupina D), kjer bodo nastopili Nemčija, Francija, Hrvaška in ZR Jugoslavija.

ZMAGI V TEKU

Alenka Bikar in Jolanda Čeplak sta dosegli odmevni zmagi na atletskem mitingu v nemškem Nuernbergu. Bikarjeva je v teku na 200 m zmagala s časom 22,89. Čeplakova pa je v teku na 800 m slavila s časom 1:58,71, kar je najboljši letošnji rezultat na svetu na tej razdalji.

DOBRI PLAVALNI REZULTATI

Na tradicionalnem plavalnem mitingu 16. Zlati Medved v Zagrebu je edino slovensko zmago dosegla Jeseničanka Anja Klinar, ki je v nedeljo slavila na 200 m prsno, že v soboto pa je bila Klinarjeva tretja na pol krajši razdalji. Drugo nedeljsko uvrstitev na stopničke je dosegla Anja Čarman, ki je bila druga na 100 m hrbtno. Že v soboto pa je bila druga v obeh preostalih hrbtnih disciplinah na 50 in 200 m hrbtno.

MARATOSKA ZMAGA

Slovenski atlet Mirko Vindiš je zmagovalc maratona po nacionalnem parku Plitvičkih jezer. 42-kilometrsko progo je pretekel v dveh urah, 36 minutah in 21 sekundah ter drugouvrščenega Madžara Marka Gyorgyja, ki se ga je otresele po približno 30 kilometrih, prehitel za dobre pol minute. V ženski konkurenci je bila tretja Sonja Bučan iz Slovenije (3:27,31).

LAHKA ATLETIKA

Vrhničanka Alenka Bikar je na 8. mednarodnem atletskem mitingu Josef Odložil v Prazi na 100 metrov zmagala z uradnim časom 11,56. Škofjeločanka Brigita Langerholc je bila tretja na 800 metrov s svojim najboljšim časom sezone (2:00,65), Celjanu Gregorju Cankarju pa kljub tretjemu mestu v skoku v daljavo ni šlo po načrtih (7,59).

Mali oglasi

TURIZEM

Bungali v Bariloche. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.
E-mail: iliriska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombregar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385
Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel/Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Avenida Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombregar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel/Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Urađuje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
26. junija 2001

1 dolar	254,84 SIT tolarjev
1 marka	111,06 SIT tolarjev
100 lir	11,22 SIT tolarjev

Zreli ljudje si ne zatiskamo oči.

Le zakaj bi se pretvarjali?

Vsi, ki so varčevali za težke dni, so imeli prav.

V rokah imajo ključ za dobo stisk.

Sloga vam daje solidno pomoč.

Bm. Mitre 97
Ramos Mejía
4656-6565

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

Nedelja, 1. julija

Slovenska hiša

ALOJZIJEVA PROSLAVA slovenskih šolskih otrok

Ob 16. v cerkvi sv. maša za pokojne katehete in učitelje.

Po sv. maši pred spomenikom poklon in hvaležen spomin žrtvam vojne in revolucije.

Nato v dvorani spevoigra

PRAVLJICA O IZGUBLJENI SINIČKI

delo Tomaža in Mirjam Tozon

V izvedbi Prešernove šole - režija Miha Gaser, glasbena spremljava Anka Gaser.

Vstopnina: odrasli \$ 4.-, otroci \$ 2.-

Vabi šolski odsek Zedinjene Slovenije

Nogometna ekipa ZS

vabi 14. julija na poslovilno večerjo, pred turnejo po Sloveniji.

Ob 20:00 predstavitev skupine in program.

ob 21:30 večerja.

Med večerjo bo prijateljsko srečanje s pesnikom T. Kuntnerjem.

Prodaja vstopnic pri odbornikih Našega doma in pri članih nogometne ekipe.

Vas pričakujemo!

http://www.foto.com.ar

Obvestila

SOBOTA, 30. junija:

Redni pouk Srednješolskega tečaja

ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 1. julija:

Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju. Začetek z mašo ob 16. uri v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justo ob 9.30 srečanje z dr. Alojzijem Kukovico na temo „Seksualna problematika in verska svoboda.“

SREDA, 4. julija:

Sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16.30 v Slovenski hiši. Govori prof. Metka Mizerit o temi: „Čile in zdrave tudi v jeseni življenja.“

SOBOTA, 7. julija:

Pri SKA predavanje dr. Komarja: Kaj nas uči zlom komunizma, ob 20. v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 12. julija:

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

PETEK, 13. julija:

Za smeh

„Ali si osebno poznal Dostojevskega?“

„Ne, kje pa? Zakaj?“

„Ker je napisal Idiota.“

Škot je prišel obiskat zaročenko. Ta ga sprejme s ploho očitkov:

„Nočem biti več zaročevna s tako skopim Škotom. Tu imaš prstan nazaj!“

„Kaj pa papir, v katerega je bil zavit?“

Milan se je vrnil iz Londona: „Zdaj vem, zakaj Angleži tako radi pijejo čaj.“

„Zakaj?“

„Ker sem poskusil njihovo kavo.“

Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

SOBOTA, 14. julija:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

V Našem domu v San Justo poslovilni večer nogometnega moštva in obisk pisatelja Toneta Kuntnerja.

Slovenska kulturna akcija

vabi na predavanje, ki ga bo imel

prof. dr. Milan Komar

ob priliki svoje osemdesetletnice

pod naslovom

„KAJ NAS UČI ZLOM KOMUNIZMA“

v soboto, 7. julija, ob 20. uri v veliki dvorani Slovenske hiše, R.L. Falcón 4158

SAN JUSTO

Vabimo vse na srečanje s patrom Alojzijem Kukovico

Aktualna tema

SEKSUALNA PROBLEMATIKA IN VERSKA SVOBODA

V nedeljo, 1. julija 2001 ob 9.30 uri

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustil dne 11. junija v starosti 86 let naš dobri očka, mož in dedek

Jože Repar

Naša globoka zahvala vsem, ki ste nam v teh težkih urah stali ob strani, z nami sočustvovali in se prišli v velikem številu posloviti od njega in darovali vence.

Posebej se zahvaljujemo župniku Šenku za molitve ob krsti in za darovano sv. mašo. Prosimo, da ohranite našega dragega rajnika v blagem spominu in molite zanj!

Žalujejo: žena Marija, sin Andrej in hči Veronika, zet in snaha, vnuki: Pavla, Matija, Friderik, Nikolaj in Maksimiljan v domovini: sestra Mimi in Angelca, nečakinja in nečaka ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Kočevje, Žužemberk, Žalec

PO ELEKTRONSKI POŠTI NA vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO
	Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Presidente: Antonio Mizerit

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Telefax: (54-11) 4636-0841/2421

4674-5125

e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Za Društvo Zedinjena Slovenija:

Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:

Gregor Batagelj, Marko Vombregar, Tine Vivod, Tomaž Kunstelj, Božidar Fink, Pavlina Dobovšek, Jure Vombregar, Neda Vesel Dolenc, Terezka Marč Žužek, informativna agencija STA

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar